

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 762/94

af 6. april 1994

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 for så vidt angår jordudtagning

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 232/94⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 1, andet afsnit, og artikel 12,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 231/94 af 24. januar 1994 om ændring af forordning (EØF) nr. 1765/92 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder⁽³⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

For at opnå godtgørelse under den generelle ordning, der omhandles i artikel 2, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1765/92, er producenten forpligtet til at udtage en del af arealet på sin bedrift af produktionen; der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser herfor;

for at sikre, at jordudtagningen bidrager til en bedre markedsligevægt, bør der fastsættes gennemførelsesbestemmelser, der kan gøre udtagningen tilstrækkelig effektiv og opretholde sammenhængen med hele den ordning, der er fastlagt ved forordning (EØF) nr. 1765/92; uden at andre arealer end dem, der er nævnt i forordningens artikel 9, udelukkes definitivt, bør det fastsættes, at de arealer, der tages i betragtning i forbindelse med jordudtagningen, svarer til dem, der er blevet taget i betragtning ved beregningen af det regionale basisareal; endvidere kan det bidrage til ordningens effektivitet, at der udtages sammenhængende mindstestarealer; der bør ligeledes fastsættes bestemmelser om de udtagne arealers vedligeholdelse og anvendelse;

den mindsteperiode, i hvilken arealerne skal forblive ude af produktion, bør dække en periode, der svarer til vækstperioden for de markafgrøder, der er omhandlet i forordning (EØF) nr. 1765/92; for at tage hensyn til visse

forhold bør der dog åbnes mulighed for at anvende de udtagne arealer inden udløbet af mindsteperioden for jordudtagning;

der bør fastsættes særlige bestemmelser for de arealer, der tidligere er udtaget i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 2328/91 af 15. juli 1991 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3669/93⁽⁵⁾;

for at sikre jordudtagningsordningens effektivitet med hensyn til produktionsstyring er det fastsat, at jordudtagningen i princippet foregår inden for omdriften; begrebet omdrift bør defineres;

i forordning (EØF) nr. 1765/92 er det fastsat, at der ydes en godtgørelse for jordudtagning, som producenterne foretager ud over det, der er forpligtet til, med henblik på at bidrage til produktionsstyring; de bestemmelser, der er nødvendige, for at denne styring kan sikres, bør fastsættes; målet kan kun nås, hvis der udtages arealer, hvor der har været dyrket markafgrøder; ved de pågældende bestemmelser bør der tages hensyn til, at EF-landbrugsstrukturernes er forskelligartede; bestemmelserne bør derfor fastsættes af medlemsstaterne;

for at der kan gøres en miljøindsats på de arealer, der er taget ud af produktionen uden for omdriften, bør der indføres en ordning, der garanterer en mindstebetaling til de landbrugere, der forpligter sig til at udtage bestemte arealer i fem produktionsår; det bør fastsættes, hvilke justeringer og sanktioner der gælder i forbindelse med ordningen;

Rådets forordning (EØF) nr. 3653/90 af 11. december 1990 om overgangsbestemmelser for den fælles markedsordning for korn og ris i Portugal⁽⁶⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 738/93⁽⁷⁾, indeholder bestemmelser om direkte hektarstøtte i Portugal for bestemte kornarter i en overgangsperiode; ifølge artikel 7, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1765/92 kan denne støtte kun tages i betragtning ved beregningen af godtgørelsen for jordudtagningsforpligtelsen;

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. L 30 af 3. 2. 1994, s. 7.

⁽³⁾ EFT nr. L 30 af 3. 2. 1994, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 338 af 31. 12. 1993, s. 26.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 362 af 27. 12. 1990, s. 28.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 77 af 31. 3. 1993, s. 1.

ifølge forordning (EØF) nr. 1765/92 kan jordudtagningsforpligtelsen overføres til andre producenter; for at administrationen af ordningen ikke skal blive for kompliceret og dens effektivitet med hensyn til produktionsstyring ikke skal blive svækket, bør kun et begrænset antal producenter kunne involveres i en given overførsel;

da en del af produktionsåret allerede er gået, bør medlemsstaterne have mulighed for at udsætte anvendelsen af hele forordningen eller den del, der vedrører overførsel af jordudtagningsforpligtelsen, til produktionsåret 1995/96;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2293/92⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2594/93⁽²⁾, bør derfor afløses af nærværende forordning;

Den Fælles Forvaltningskomité for Korn, Fedtstoffer og Tørret Foder har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved denne forordning fastsættes gennemførelsesbestemmelserne for jordudtagning som omhandlet i artikel 2, stk. 6, og artikel 7 i forordning (EØF) nr. 1765/92.

Artikel 2

Ved jordudtagning forstås, at et areal, der i det foregående år er blevet dyrket med henblik på høst, tages ud af produktion, jf. dog artikel 7, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1765/92.

Arealer, der tidligere er blevet taget ud af produktion i henhold til forordning (EØF) nr. 2328/91 og (EØF) nr. 1765/92, ligestilles med faktisk dyrkede arealer, jf. dog artikel 4, stk. 1, i nærværende forordning.

Artikel 3

1. Et areal, der udtages af produktionen i henhold til nærværende forordning, skal være et sammenhængende jordstykke på mindst 0,3 ha med en bredde på mindst 20 m. Jordstykker, som er mindre, kan kun tages i betragtning, hvis der er tale om hele marker med varige afgrænsninger som f.eks. mure, hegn og vandløb. Hele marker

med en bredde på under 20 m kan tages i betragtning af medlemsstaterne, hvis de ligger i regioner, hvor marker traditionelt opdeles således.

2. De udtagne arealer skal vedligeholdes på en sådan måde, at der opretholdes gode agronomiske forhold. De må ikke anvendes til nogen anden form for landbrugsproduktion end den i artikel 7, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1765/92 fastsatte eller gøres til genstand for indtægtsgivende udnyttelse, der er uforenelig med dyrkning af markafgrøder.

3. Medlemsstaterne træffer egnede foranstaltninger, så der under hensyntagen til de udtagne arealers særlige beskaffenhed sikres beskyttelse af miljøet. Sådanne foranstaltninger kan også gælde plantedækket; i så fald skal disse foranstaltninger forhindre, at plantedækket kan anvendes til produktion af frø eller på nogen måde anvendes til landbrugsformål inden den 31. august eller indtil den førstkommende 15. januar give anledning til en vegetabilsk produktion, der er bestemt til afsætning.

Medlemsstaterne fastsætter passende sanktioner, som er afpasset efter, hvor alvorlige følger en misligholdelse af disse foranstaltninger har for miljøet. Sanktionerne kan navnlig bestå i en nedsættelse eller eventuelt i bortfald af fordelene ved den i forordning (EØF) nr. 1765/92 fastsatte ordning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de foranstaltninger, de træffer i henhold til nærværende stykke.

4. For at kunne tages i betragtning under den i forordning (EØF) nr. 1765/92 fastsatte ordning skal de udtagne arealer:

— i to år forud for ansøgningen have været dyrket af ansøgeren, undtagen i særligt tilfælde, der er behørigt begrundede ud fra objektive kriterier, som fastsættes af den pågældende medlemsstat, og som kan stå i forbindelse med driftsformen, nyetablering eller bedriftsudvidelse ved arv

— forblive ude af produktion i en periode, der senest begynder den 15. januar og tidligst slutter den 31. august. Medlemsstaterne fastsætter dog betingelserne for, at producenterne kan bemyndiges til fra den 15. juli at foretage såning med henblik på høst det følgende år, samt de betingelser, der skal overholdes for at tillade græsning fra den 15. juli i de medlemsstater, hvor græsningsskifte er en tradition. I øvrigt kan arealer, der er udtaget i henhold til forordning (EØF) nr. 2328/91, og for hvilke forpligtelsen udløber efter den 15. januar og før den 1. juni, anses for at være udtaget fra den 15. januar i henhold til nærværende forordning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 221 af 6. 8. 1992, s. 19.

⁽²⁾ EFT nr. L 238 af 23. 9. 1993, s. 19.

5. Et areal, der er taget ud af produktion i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92⁽¹⁾ og (EØF) nr. 2080/92⁽²⁾ må ikke medregnes i forbindelse med den i nærværende forordning hjemlede jordudtagning.

Artikel 4

1. Forpligtelsen til jordudtagning inden for omdriften efter artikel 7, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1765/92 anses for opfyldt, når ingen af de udtagne marker er blevet udtaget i henhold til den i artikel 2, stk. 6, omhandlede ekstraordinære jordudtagning eller til den i artikel 7 omhandlede jordudtagning i et af de fem foregående år. En mark, der allerede er taget ud af produktion, kan dog genudnyttes, når producenten ikke længere råder over arealer, der sætter ham i stand til at overholde ovennævnte periode.

2. Jordudtagning, der ikke opfylder definitionen i stk. 1, anses for enhver anden form for udtagning efter artikel 7, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1765/92.

3. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at de arealer, der i henhold til artikel 7, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 1765/92 udtages af produktionen ud over det, producenten er forpligtet til, reducerer det areal, der er tilsået med markafgrøder, og dermed styrer produktionen og således ikke bidrager til at overstige basisarealet.

Kommissionen vedtager om nødvendigt og på grundlag af erfaringerne supplerende bestemmelser for de kommende produktionsår efter proceduren i artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92⁽³⁾.

4. Producenten skal i sin ansøgning om hektarstøtte angive, om det drejer sig om jordudtagning inden for eller uden for omdriften.

Artikel 5

1. De producenter, der i forbindelse med deres jordudtagningsforpligtelse eller med hensyn til arealer, der tidligere er udtaget i henhold til forordning (EØF) nr. 2328/91, har valgt en anden udtagingsform end jordudtagning inden for omdriften, og som forpligter sig til at udtage de samme marker i en periode på fem produktionsår, modtager i hele forpligtelsestidsrummet den godtgørelse, der anvendes ifølge de på forpligtelsestidspunktet gældende bestemmelser, dog forhøjet med enhver senere forhøjelse, jf. dog artikel 2, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 1765/92.

⁽¹⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 85.

⁽²⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 96.

⁽³⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

2. Hvis en producent i sin ansøgning om hektarstøtte udtrykkelig annullerer sin forpligtelse inden udgangen af den i stk. 1 omhandlede periode, skal han tilbagebetale et beløb svarende til 5 % af den godtgørelse, der er betalt for det foregående produktionsår for de arealer, der er udtaget efter nærværende artikel, multipliceret med det antal år, han ikke opfylder sin oprindelige forpligtelse.

3. En producent, der har valgt ordningen i stk. 1, kan annullere sin forpligtelse, uden at den i stk. 2 omhandlede sanktion finder anvendelse:

a) såfremt han beslutter sig til at underlægge de pågældende arealer en af de ordninger, der er fastsat i henhold til forordning (EØF) nr. 2078/92 eller (EØF) nr. 2080/92

b) i særlige tilfælde, der tillades af medlemsstaten, hvor der uafhængigt af producentens vilje indtræder en ændring af bedriftens struktur, såsom jordfordeling.

4. Hvis det areal, der er udtaget i forbindelse med denne artikel, som følge af en ændring af bedriftens struktur overstiger det loft, der er fastsat i artikel 7, stk. 6, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 1765/92, i forpligtelsestidsnummet, justeres de arealer, der er omfattet af forpligtelsen, under hensyntagen til nævnte loft.

Artikel 6

De arealer, der udtages i henhold til artikel 7, stk. 6, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1765/92, er omfattet af reglerne i nærværende forordning. Opfylder visse marker ikke de i artikel 3, stk. 1, i nærværende forordning omhandlede mindstekrav, kan de pågældende markers areal dog tilpasses på bedriften for at opfylde nævnte krav.

Artikel 7

1. Hvis den angivne jordudtagning er mindre end det areal, der svarer til de procentsatser, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1765/92, eventuelt forhøjet i medfør af særlige bestemmelser i nævnte forordning, beregnes det maksimumsareal, for hvilket der kan ydes godtgørelse til producenter af markafgrøder, på grundlag af den angivne jordudtagning og i forhold til de forskellige afgrøder.

2. Reglen i stk. 1 om den forholdsmæssige beregning anvendes også, såfremt artikel 9, stk. 4, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92⁽⁴⁾ finder anvendelse.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 391 af 31. 12. 1992, s. 36.

Artikel 8

For Portugals vedkommende forhøjes den i artikel 7, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1765/92 omhandlede godtgørelse for den i samme artikels stk. 1, andet afsnit, omhandlede jordudtagning med de i bilaget anførte beløb. Beløbene finansieres efter artikel 5 i forordning (EØF) nr. 3653/90.

Artikel 9

1. Den i forordning (EØF) nr. 3887/92 omhandlede ansøgning om hektarstøtte opdeles på regioner efter artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1765/92.

2. En ansøgning om godtgørelse i en region med et givet udbytte skal modsvares af en jordudtagningserklæring for mindst et tilsvarende antal dyrkede hektarer i samme udbytteregion.

3. Stk. 2 kan fraviges efter objektive kriterier, som medlemsstaten fastsætter.

4. Ligger en bedrift i Spanien i en såkaldt »secano«- eller »regadio«-produktionsregion, kan den obligatoriske jordudtagning i forbindelse med en ansøgning om godtgørelse, der indgives for arealer i en »regadio«-region, uanset stk. 1 helt eller delvis foretages i en »secano«-region. I så faldt beregnes det antal hektarer, der overføres til jordudtagning i »secano«-regionen, ved at multiplicere det areal, der skal udtages i »regadio«-regionen, med forholdet mellem udbytterne i »regadio«- og »secano«-regionerne.

Artikel 10

1. En producent, der overfører sin samlede forpligtelse eller en del heraf til en anden producent, skal i sin ansøgning om hektarstøtte identificere den producent, der rent faktisk foretager jordudtagningen, samt grundlaget for overførslen. Den producent, som jordudtagningen overføres til, skal identificere den producent, på hvis vegne han foretager jordudtagningen.

En jordudtagningsforpligtelse, der overføres i sin helhed, må højst opfyldes af to andre producenter.

I tilfælde af en delvis overførsel må den overførte forpligtelse kun opfyldes af én enkelt producent.

2. I tilfælde af overførsel af en jordudtagningsforpligtelse ifølge artikel 7, stk. 7, i forordning (EØF) nr. 1765/92 må det samlede udtagne areal på den bedrift, som jordudtagningen overføres til, ikke overstige det loft, der er fastsat i artikel 7, stk. 6, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 1765/92.

3. I tilfælde af overførsel udbetaler medlemsstaterne de pågældende producenter de godtgørelser, der skal

erlægges for de arealer, hvor der dyrkes markafgrøder, og for de arealer, der er udtaget, på deres respektive bedrifter.

4. Det areal, der skal udtages i henhold til en overført forpligtelse, vurderes ud fra den form for udtagning, der praktiseres på den bedrift, som udtagningen overføres til, jf. endvidere artikel 7, stk. 7, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1765/92.

5. I tilfælde af delvis overførsel er den del af jordudtagningsforpligtelsen, der ikke overføres, omfattet af reglerne for jordudtagning uden for omdriften.

6. I tilfælde af anvendelse af nærværende artikel kan de pågældende producenter ikke både overføre deres forpligtelse og opfylde en anden producents forpligtelse for et samme produktionsår.

7. I tilfælde af overførsel må en producent kun opfylde udtagningsforpligtelsen for én enkelt anden producent.

8. De producenter, der hører under den forenklede ordning, må ikke opfylde en anden producents udtagningsforpligtelse.

9. Ved anvendelse af artikel 7, stk. 7, første afsnit, andet led, i forordning (EØF) nr. 1765/92 måles radiusen på højst 20 km fra:

- bedriftens hovedbygninger, eller hvis sådanne ikke findes
- det overdækkede sted på bedriften, hvor de vigtigste landbrugsmaskiner opbevares.

Artikel 11

Senest den 31. maj 1994 meddeler medlemsstaterne Kommissionen de foranstaltninger, der er truffet i henhold til nærværende forordning, bl.a. de undtagelser, der er besluttet efter artikel 3, stk. 4, og artikel 9, stk. 3.

Artikel 12

Forordning (EØF) nr. 2293/92 ophæves fra produktionsåret 1994/95.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft på syvendagedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra produktionsåret 1994/95 og for jordudtagning, der er foretaget med henblik på nævnte produktionsår.

Medlemsstaterne bemyndiges dog til midlertidigt ikke at anvende nærværende forordning, men fortsat at anvende bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2293/92 for udtagning af landbrugsarealer, der er foretaget med henblik på udbetaling af godtgørelse for produktionsåret 1994/95. De bemyndiges desuden til ikke at anvende artikel 10 i nærværende forordning for produktionsåret 1994/95.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. april 1994.

På Kommissionens vegne
René STEICHEN
Medlem af Kommissionen

BILAG

SUPPLERENDE GODTGØRELSE FOR JORDUDTAGNING I PORTUGAL

(ECU)

Produktionsår	1994/1995	1995/1996	1996/1997	1997/1998	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Supplerende godtgørelse	22,25	19,95	17,62	15,26	12,87	10,45	7,98	5,44	2,82